

[Tove Nielsen.]

at det kan forventes, at de kan klare det, men man må altså ikke skele til, hvordan de har klaret sig, hvilke karakterer de har fået i prøvefagene, på hvilket kursus de har gået, om det har været udvidet kursus eller grundkursus. Sådanne ting er fyord, når det drejer sig om det faglige niveau. Det hører ingen steder hjemme åbenbart at snakke om den slags ting. Jeg frygter, at når det skal være sådan – og det er jo det, regeringen lægger op til – at vi så vil komme i den situation, at vi får mange unge mennesker ind i gymnasiet, som ikke kan klare de krav, man stiller til dem på gymnasiet, vel at mærke hvis man på gymnasiet vil fastholde det høje faglige niveau. Vi ved jo godt, at det er ønsketænkning, hvis man forestiller sig, at alle mennesker skal kunne klare de samme krav, og det er så sandelig også ønsketænkning, stadig væk vel at mærke hvis man fastholder det høje faglige niveau på gymnasiet, hvis man forestiller sig, at alle elever skal kunne klare disse krav. Det ved vi godt ikke kan lade sig gøre.

Skal alle have lov at gå ind på gymnasiet og prøve kræfter, så vil der ske én af to ting: fastholder man det høje faglige niveau, vil det betyde, at en hel del unge i løbet af nogle måneder eller inden for det første år måske må forlade gymnasiet, fordi de ikke kan klare disse krav. Det er skammeligt, synes jeg nok, at de skal bruge tid og kræfter og penge på det. Vi har, som jeg tidligere har nævnt, haft mere end nok af blindgyder i vores uddannelsessystem. Jeg troede, vi var enige om at afskaffe dem. For hvad skal disse mennesker bruge disse måneder til, som de alligevel ikke får noget ud af? Eller også vil der ske det, at man sænker det faglige niveau, fordi man nu engang lukker op, hvis man altså kunne få flertal for det. Nu følger jeg ministerens tankegang, så kan der altså også ske det, at man siger: når vi nu har fået så mange ekstra ind, uanset om de har evner eller interesse eller anlæg for det, der sker på gymnasiet, så skal de også igennem gymnasiet, og det vil sige, at man må sænke niveauet for at få dem med, og så er en studentereksamen efterhånden ikke meget værd. Jeg hører til blandt dem, som mener, at vi skal gøre, hvad vi kan for at sikre, at studentereksamen fortsat har sin store værdi, og at den betyder noget, den dag man skal gå videre til en videregående uddannelse.

En af to ting frygter vi sker med hensyn til

det faglige niveau, hvis man lukkede op, som regeringen foreslår. Vi føler også, at det er helt uforsvarligt i en tid, hvor vi ved, at i den anden ende, i den øverste ende af uddannelsessystemet, er der store problemer med hensyn til at skaffe arbejde til dem, der har taget først en studentereksamen og dernæst en akademisk uddannelse. Netop i en tid, hvor vi arbejder i undervisningsudvalget med tanker om adgangsbegrænsning ikke bare inden for lægestudiet, som vi har vedtaget, men også inden for andre områder, og hvor vi virkelig ved det er et problem, arbejder man altså i selvsamme stund inden for det samme parti med tanker om at sluse endnu flere ind. Man skubber altså problemerne foran sig for at genfinde dem forstærket blot adskillige år senere. Men det løser jo ingen problemer.

Hr. Camre var inde på, at venstre, jeg tager også kristeligt folkeparti med, fordi vi blev nævnt sammen, skulle frygte fremskridtspartiet, og at vi skulle frygte den folkeskolelov, vi har vedtaget. Jeg kan love, at vi står inde for den folkeskolelov, vi har vedtaget. Det er vel også derfor, vi er så omhyggelige med at følge med i, at den også bliver administreret ud fra de intentioner, som ligger i folkeskoleloven. Der er ingen tvivl om, at vi står inde for denne folkeskolelov.

Vi har heller ikke, som hr. Camre var ved at svinge sig op til, sagt nej til et samarbejde inden for det skolepolitiske område eller inden for det uddannelsespolitiske område. Hvis man endelig skal tale om den slags ting, som jeg egentlig synes burde være ganske unødvendigt, så kunne vi jo fra højrepartierne – som jeg forstår hr. Camre nu lancerer, hvem det så end skal dække, men nogle slogans skal man jo også have ind i debatten, hvis man ikke har andre argumenter, der tæller – med samme ret sige, at f. eks. socialdemokratiet også har forladt det konstruktive samarbejde med f. eks. venstre og kristeligt folkeparti, der var med til at vedtage folkeskoleloven.

Jeg synes bare, og det har jeg nævnt før over for ministeren, at vi burde holde op med at debattere på denne måde, for det drejer sig jo ikke om, om man laver et eller andet, laver en lov sammen med det ene eller det andet parti, men det drejer sig jo først og fremmest om, at man med god samvittighed kan gå ind for den lovgivning, man stemmer for, og det er derfor, vi siger, at når vi har vedtaget en folkeskolelov, som har prøver – vi har prøvefagene – og